

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 36014

гр. София, 03.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
закрито заседание на 03.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

като разгледа дело номер **9484** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, подадена от Н. В. А., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] представлявана от адв. Д. П. и адв. Е. Д. – и двамата членове на САК, със служебен адрес и адрес за връчване на съдебни книжа: [населено място], п. к. 100, [улица], срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), представлявана от главен комисар Л. Н..

Цената на двата иска е определена на 4 000 (четири хиляди) лева.

В исковата молба е посочено, че на 01.01.2025 г., около 22:25 ч., доверителката Н. А. е управлявала МПС марка „М.“, модел „В.“, с рег. [рег.номер на МПС] (собственост на „Стик Кредит“ АД, ЕИК[ЕИК]), в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица]. Заедно с ищеца пътувал и нейният син. Ищецът е бил спрял от служители на 09 РУ – СДВР. Ищецът е бил подложен на проверка за употреба на наркотици и алкохол.

В резултат на проверката са били издадени два административни акта. Издадена е била Заповед № 534 / 01.01.2025 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, а именно за прилагане на ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“. Ищецът Н. В. А. е била задържана за срок от 24 ч. Издадена е Заповед за задържане на лице с рег. № 338433 – 4 / 02.01.2025 г., като е прекарала денонощие в служебно помещение на 09 РУ – СДВР.

От посочените актове се твърди, че са настъпили вреди за ищеца Н. В. А.. Вредите са определени като неимуществени, като по отношение на Заповед № 534 / 01.01.2025 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП се претендира размер на обезщетение – 3 500 лева. По отношение на Заповед за задържане на лице с рег. № 338433 – 4 / 02.01.2025 г. се претендира обезщетение в размер на 500 лева.

В резултат на дадените указания от АССГ до ищеца, на дата 08.10.2025 г. е постъпила

допълнителна молба. В нея е посочено, че съдът трябва да прецени незаконосъобразността на ПАМ (временно отнемане на СУМПС) като преюдициален въпрос, доколкото посочената заповед е служебно оттеглена. За оттеглянето на заповедта се обръща внимание, че това най – вероятно е станало с конклюдентни действия на ответника, а именно – той фактически е върнал СУМПС, респ. издаден е акт за оттегляне. Доказателства за това оттегляне и актове не се представят.

По отношение на Заповед за задържане на лице с рег. № 338433 – 4 / 02.01.2025 г. се посочва, че въпросът трябва да се изследва по идентичен начин. Приложената ПАМ за задържане е произвела правно действие. Тя се е прекратила своето правно действие и ефект с освобождаването на Н. В. А. на дата 02.01.2025 г. И незаконосъобразността на тази заповед също е преюдициален въпрос.

Постъпил е отговор от ответника на дата 28.10.2025 г. В отговора се посочва, че по отношение на Заповед за задържане на лице с рег. № 338433 – 4 / 02.01.2025 г. липсва обжалване от страна на ищеца. Липсата на обжалване означава, че този административен акт не е отменен, респ. не е установено да е нищожен и е влязъл в сила.

По отношение на Заповед № 534 / 01.01.2025 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, а именно за прилагане на ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“, в отговора е посочено, че не се представят доказателства за това, че актът е отменен или оттеглен. Действието на ПАМ е прекратено занапред.

Административен Съд С. - град, I отделение, 45 - ти състав, след запознаване с изложеното в исковата молба, в направеното уточнение и отговора на исковата молба, намира същата за недопустима.

Съгласно чл. 204, ал. 1-4 от АПК, иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. Искът може да се предяви и заедно с оспорването на административния акт до приключване на първото заседание по делото. Всички недостатъци на исковата молба трябва да бъдат отстранени най-късно в същото заседание.

Когато вредите са причинени от нищожен или оттеглен административен акт, незаконосъобразността на акта се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.

В разглеждания случай не е спорно, че Заповед № 534 / 01.01.2025 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, а именно за прилагане на ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“, издадена от старши полицай в група „ООР“, сектор „ОП“ в 09 - РУ при СДВР, не е била оспорена пред съда по реда на АПК, респ. не е била оспорена пред по – горестоящия административен орган – директор на СДВР в 14 – дневен срок. Тезата на жалбоподателя е, че тази Заповед на практика е била оттеглена. Съгласно практиката на ВАС „Оттеглянето на административния акт винаги представлява един нов, отменителен акт на административния орган, с който се прекратява действието на един вече издаден акт. Отменителният акт ликвидира изцяло или частично съществуващите дотогава правоотношения между административния орган и адресата на акта“. (в този смисъл Определение № 10048 от 04.07.2013 г. по адм. д. № 8520 от 2013 г. на ВАС, VI – то отделение). Правото на отзив на административния орган по своята същност не е контрол по административен ред, а законова възможност в определен срок органът сам да оттегли, отмени или измени издадения от него административен акт при наличие на подадена жалба (в този смисъл Решение № 1880 от 8.02.2013 г. по адм. д. № 14103 от 2012 г. на ВАС, II – ро отделение).

Правото на отзив предполага наличието на жалба. Когато жалбата е подадена по административен ред, органът (ако не е колективен), разполага със 7 – мо дневен срок, за да оттегли административния акт (чл. 91, ал. 1 АПК). Ако жалбата срещу административния акт е подадена до съда, приложение намира разпоредбата на чл. 156 от АПК. В тази разпоредба е предвиден изричен ред за оттегляне на вече издаден административен акт в съдебното производство. (в този смисъл Решение № 11130 от 15.08.2011 г. по адм. д. № 1706 от 2011 г. на ВАС, II – ро отделение). Всичко посочено дотук води до извод, че оттеглянето на административния акт е възможно, ако е налице жалба – до съда или до по – горестоящия орган. В настоящия случай жалба не е подавана. Законодателят не е предоставил правомощие на органа произволно да оттегля вече издаден административен акт, ако не е налице жалба. Това е така, защото трябва да се гарантира стабилитета на административния акт. Веднъж издаден, той не може да се оттегля произволно. Тълкуването на цитираните норми от АПК, налага извода, че когато се твърди, че вредите произтичат от оттеглен административен акт, то трябва да се установи, че актът е бил оттеглен в производството по чл. 91 АПК, респ. в производството по чл. 156 АПК. А това означава най-малкото наличие на жалба до съда или до директора на СДВР. Законодателят не е предвидил възможността, оттеглянето на административния акт да бъде установено инцидентно в рамките на съдебното производство по реда на чл. 203, съответно по чл. 204 от АПК. Единствено ако се твърди, че вредите са настъпили от незаконосъобразни действия или бездействия, тяхната незаконосъобразност се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението (чл. 204, ал. 4 от АПК).

Аргумент в посока на това заключение се установява от граматическото тълкуване на разпоредбата на чл. 204, ал. 3 от АПК, според която когато вредите са причинени от нищожен или оттеглен административен акт, незаконосъобразността на акта се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение, т. е. в случая незаконосъобразността на акт, би се установила в рамките на производството по чл. 203, във връзка с чл. 204 от АПК, но само ако актът, от който се твърди, че са настъпили вредите е бил вече оттеглен от съответния административен орган в производството по чл. 91 АПК, респ. в производството по чл. 156 АПК. Обратното тълкуване, че наличието на оттеглен административен акт може да се твърди и при липсата на каквато и да било жалба, означава, че се заобикаля административният и съдебният контрол и на практика се компенсират липсата на оспорване от страна на адресата на акта.

При сходни факти в тази насока ВАС се е произнесъл и с Определение № 1380 от дата 07.02.2024 г. по адм. д. № 708 / 2024 г. В самата разпоредба на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП е определен срокът на принудителната административна мярка, а именно: „до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“. Тоест срокът на ПАМ е един от двата, който настъпи пръв – или до момента на решаване на въпроса за отговорността на водача, или до момента, в който изтекат 18 месеца. В случая ПАМ е прекратена на първото основание – в момента на решаване на въпроса за отговорността на водача. По делото е налично постановление на прокурор при СРП от м. април 2025 г., в което е посочено, че не са събрани доказателства за осъществен състав на престъпление от общ характер.

По отношение на Заповедта за задържане на лице с рег. № 338433 – 4 / 02.01.2025 г., по силата на която Н. А. е прекарала денонощие в служебно помещение на 09 РУ – СДВР, трябва да се посочи, че отново липсват доказателства тя да е била обжалвана. Това от своя страна води до извод, че няма как тя да е била отменена. Обстоятелството, че тя е прекратена с действие занаяпред (ex nunc), считано от момента на освобождаване на ищеца, не води до извод, че производството по ЗОДОВ е допустимо. Обстоятелството, че не е налице престъпление от общ характер и производството е било прекратено от прокурор на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, също не

води до извод за наличието на условията за допустимост на производството по ЗОДОВ.

По изложените съображения настоящият състав на съда намира, че искът е недопустим и производството по делото трябва да бъде прекратено.

Водим от горното и на основание чл. 130 от ГПК, Административен съд София –град, I отделение, 45 - ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба на Н. В. А., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] представлявана от адв. Д. П. и адв. Е. Д. – и двамата членове на САК, със служебен адрес и адрес за връчване на съдебни книжа: [населено място], п. к. 100, [улица], срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), представлявана от главен комисар Л. Н..

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 9484 по описа на АССГ за 2025 г., като връща на ищеца исковата молба.

Преписи от настоящето определение да се изпрати на Н. В. А., чрез адв. Д. П. и адв. Е. Д., и на СДВР.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от получаването му с частна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.